

Одлука у вези Закона о Центру за едукацију судија и тужилаца у Републици Српској

Користећи се овлаштењима која су ми дата у члану V Анекса 10. (Споразум о спровођењу цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења наведеног Споразума о спровођењу цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узимајући у обзир члан II.1. (д) претходно споменутог Споразума према којем Високи представник “пружа помоћ када то оцијени неопходним, у изналагању рјешења за све проблеме који се јаве у вези са цивилним спровођењем”;

Позивајући се на став 2. Закључака са Конференције о спровођењу мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, а на којој је Савјет за спровођење мира поздравио намјеру Високог представника да употреби свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о спровођењу цивилног дијела Мировног уговора како би помогао у изналагању рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када процијени да је то неопходно” у вези с одређеним питањима укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) “мјере у сврху осигурања спровођења Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених Ентитета”;

Позивајући се даље на став I.2.a Закључака Конференције о спровођења мира одржане 9. и 10. децембра 1997. године у Бону према којима је уочено “да је непристрасно и независно правосуђе” од “суштинског значаја за владавину закона и помирење у Босни и Херцеговини” те да се у том циљу “мора основати институција за образовање судија и тужилаца”;

Имајући у виду Европску Повељу о статусу судија усвојену на

мултилатералном састанку одржаном у Стразбуру од 8. до 10. маја 1998. године, којег је Савјет Европе, а којом је указано да се стручност, независност и непристраност правосуђа може дијелом гарантовати обезбјеђење одговарајућег образовања за судије, које ће финансирати држава, како би се кандидати припремили за обављање правосудне функције, а да независно тијело задужено за избор, ангажовање, именовање и напредовање у каријери судија осигура одговарајуће програме за образовање као и одговарајућу организацију која ће их спровести;

Узимајући у обзир важност побољшања вршења правосудне функције као и усавршавања способности и знања судија и тужилаца потребних за јачање владавине закона и заштите права и слобода грађана као што се гарантује чланом 6. Конвенције о заштити људских права и основних слобода;

Уз уважавање напора домаћих правника који су израдили нацрт Закона о центру за образовање судија и тужилаца у Републици Српској, те савјете и помоћ Савјета Европе при изради закона;

Имајући у виду Комунике Управног одбора Савјета за спровођење мира од 7. маја 2002. године у којем је Управни одбор поново нагласио потребу за спровођењем свеукупне реформе правосудног система и за пружањем пуне подршке тој реформи, те поздравио намјеру Високог представника да обезбиједи окончање прве фазе реформе “обезбјеђењем успостављања центара за образовање у оба ентитета чији ће рад координирати Високи судски савјет”.

На основу горе наведеног доносим слиједећу

ОДЛУКУ

Закон о Центру за едукацију судија и тужилаца у Републици Српској, који је приложен као саставни дио ове Одлуке, ступа на снагу као закон Републике Српске у року одређеном у члану 23. тог закона, на привременој основи, док га Народна Скупштина Републике Српске не усвоји у одговарајућем облику, без измјена и допуна и постављања било каквих услова.

Ова Одлука ступа на снагу одмах, а заједно са текстом Закона биће без одлагања објављена у Службеном гласнику Републике Српске.

Сарајево, 23. маја 2002.

*Волфганг Петритсцх
Високи представник*